

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 23/02607

15. marts 2024

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-314/23	Air Nostrum <u>Spørgsmål:</u> Udgør det forhold, at virksomheden AIR NOSTRUM udbetaler godtgørelse til en gruppe såsom stewarder og stewardesser, hvoraf størstedelen af personerne er kvinder, for de udgifter uden relation til transport og indkvartering, som de afholder i forbindelse med udstationeringer, på et lavere beløb end det, som udbetales til en anden gruppe ansatte, hvoraf størstedelen er mænd, såsom piloter, en indirekte forskelsbehandling på grundlag af køn med hensyn til arbejdsvilkårene, som er i strid med EU-retten, nærmere bestemt artikel 14, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/54, når årsagen til denne forskel i vilkårene er, at de to grupper er underlagt forskellige kollektive aftaler, som er forhandlet af samme virksomhed, men med repræsentanter for forskellige fagforeninger som omhandlet i artikel 87 i Estatuto de los Trabajadores (lov om arbejdstagere)?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet	MF	19.03.24
C-156/23	Ararat <u>Spørgsmål:</u> I Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med chartrets artikel 4 og artikel 19, stk. 2, og tilbagesendelsesdirektivets artikel 5, fortolkes således, at en ret ex officio på grundlag af oplysninger i sagens akter, som er bragt til dens kendskab, og som er blevet suppleret eller præciseret i den ved denne ret verserende kontradiktoriske procedure, skal prøve, om non-refoulement-princippet er blevet overholdt? Afhænger omfanget af denne forpligtelse af, om den kontradiktoriske	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	MF	21.03.24

	<p>procedure er indledt ved en ansøgning om international beskyttelse, og er omfanget af denne forpligtelse dermed anderledes ved en vurdering af risikoen for refolement i forbindelse med en modtagelse end ved vurderingen af denne risiko i forbindelse med en tilbagesendelse?</p> <p>II Skal tilbagesendelsesdirektivets artikel 5, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at såfremt en afgørelse om tilbagesendelse træffes i en sag, der ikke er indledt ved en ansøgning om international beskyttelse, skal vurderingen af, om forbuddet mod refolement er til hinder for en tilbagesendelse, foretages inden vedtagelsen af afgørelsen om tilbagesendelse, og er det forhold, at der er konstateret en risiko for refolement, da til hinder for vedtagelsen af en afgørelse om tilbagesendelse, eller udgør denne risiko i en sådan situation en hindring for udsendelse?</p> <p>III Bliver en afgørelse om tilbagesendelse reaktiveret, hvis den er blevet udsat som følge af en ny sag, der ikke er indledt ved en ansøgning om international beskyttelse, eller skal tilbagesendelsesdirektivets artikel 5, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at såfremt der ikke er foretaget en vurdering af risikoen for refolement i den sag, der fører til en ny fastslåelse af ulovligt ophold, skal der foretages en aktuel vurdering af denne risiko, og skal der i så fald træffes en ny afgørelse om tilbagesendelse? Skal dette spørgsmål besvares anderledes, hvis der ikke foreligger en udsat afgørelse om tilbagesendelse, men derimod en afgørelse om tilbagesendelse, som gennem længere tid hverken er blevet gennemført af tredjeland-statsborgeren eller af myndighederne?</p>			
--	---	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-778/21 P (Forenet med C-798/21 P)	<p>Front Polisario mod Rådet <u>Påstande:</u> —Punkt 1 og 2 i den appellerede doms konklusion ophæves. —Som følge heraf: Rådet for Den Europæiske Union frifindes i det søgs-mål, som Front Polisario har anlagt i første instans, eller sagen hjemvises til Retten, såfremt Domstolen finder, at den ikke er moden til påkendelse. —Front Polisario tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger ved begge instanser.</p>	Udenrigsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	21.03.24
C-798/21 P	<p>Front Polisario mod Rådet <u>Påstande:</u></p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	21.03.24

(Forenet med C-778/21 P)	<p>—Den appellerede dom ophæves, for så vidt som afgørelse 2019/441 (1) herved annulleres.</p> <p>—Der træffes endelig afgørelse om de spørgsmål, der er genstand for appellen, og Rådet frifindes i Front Polisarios søgsmål i sag T-344/19.</p> <p>—Front Polisario tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen og i sag T-344/19.</p> <p>—Subsidiært opretholdes virkningerne af afgørelse 2019/441 i en periode på 12 måneder regnet fra datoen for afsigelsen af dommen i nærværende sag.</p>				
C-779/21 P	<p>Front Polisario mod Rådet</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Den appellerede dom ophæves.</p> <p>—Frifindelse i søgsmålet i første instans anlagt af Front Polisario, eller såfremt Domstolen vurderer, at sagen ikke er moden til påkendelse, hjemvisning af sagen til Retten.</p> <p>—Front Polisario tilpligtes at betale sagsomkostningerne i de to instanser</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	GA	21.03.24
C-61/22	<p>Landeshauptstadt Wiesbaden</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>Er forpligtelsen til optagelse og lagring af fingeraftryk på identitetskort i henhold til artikel 3, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1157 af 20. juni 2019 om styrkelse af sikkerheden af unionsborgernes identitetskort og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed (EUT L 188 af 12.07.2019, s. 67), i strid med trin højere EU-ret, navnlig med</p> <p>a) artikel 77, stk. 3, i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde</p> <p>b) artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder</p> <p>c) artikel 35, stk. 10, i generel forordning om databeskyttelse, og er forpligtelsen derfor af en af de pågældende grunde ugyldig?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	21.03.24
C-399/22	<p>Confédération paysanne</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal bestemmelserne i forordning nr. 1169/2011, forordning nr. 1308/2013, forordning nr. 543/2011 og forordning nr. 952/2013 fortolkes således, at de tillader en medlemsstat at vedtage en national foranstaltning om forbud mod import fra et bestemt land af frugter og grøntsager, der tilsidesætter artikel 26 i forordning nr. 1169/2011 og artikel 76 i forordning nr. 1308/2013, da de ikke angiver det land eller område, de reelt har oprindelse i, navnlig når denne tilsidesættelse er omfattende og er vanskelig at kontrollere, når først produkterne er ført ind på EU's område?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal den aftale i form af brevveksling, som blev godkendt ved Rådets afgørelse af 28. januar 2019 om ændring af protokol nr. 1 og protokol nr. 4 i Euro-Middelhavsassocieringsaftalen af 26. februar 1996 om oprettelse af en associering mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Marokko på den anden side, da fortolkes således, at ved anvendelsen af artikel 9 og artikel 26 i forordning (EU)</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	21.03.24

	<p>nr. 1669/2011 og artikel 76 i forordning (EU) nr. 1308/2011 har frugt og grøntsager, der er høstet på Vestsaharas område, Marokko som oprindelsesland, og at de marokkanske myndigheder er kompetente til at udstede de overensstemmelsesattester, der er fastsat i forordning nr. 543/2011, for frugt og grøntsager, der er høstet på dette område?</p> <p>3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, er Rådets afgørelse af 28. januar 2019 om godkendelse af denne aftale i form af brevveksling da i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Union, med samme traktats artikel 21 og med det sædvaneretlige princip om selvbestemmelse, der bl.a. er nævnt i artikel 1 i De Forenede Nationers pagt?</p> <p>4. Skal artikel 9 og artikel 26 i forordning (EU) nr. 1669/2011 og artikel 76 i forordning (EU) nr. 1308/2011 fortolkes således, at emballagen til de frugter og grøntsager, der er høstet på Vestsaharas område, ikke på tidspunktet for produkternes import og salg til forbrugeren må angive Marokko som oprindelsesland, men skal angive Vestsaharas område?</p>				
C-671/22	<p>Bezirkshauptmannschaft Spittal an der Drau <u>Spørgsmål:</u> Skal bilag V, nr. 1.2.2 (definitioner af høj, god og moderat økologisk tilstand i søer) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger fortolkes således, at begrebet »forstyrrelse« i tabellen »Biologiske kvalitetselementer«, linje »Fiskefauna«, spalte »Høj tilstand«, udelukkende omfatter menneskeskabte påvirkninger af de fysisk-kemiske og hydromorfologiske kvalitetselementer? Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>2. Skal den nævnte bestemmelse fortolkes således, at en afvigelse i det biologiske kvalitetselement »fiskefauna« fra den høje tilstand, som skyldes andre forstyrrelser end menneskeskabte påvirkninger af de fysisk-kemiske og hydromorfologiske kvalitetselementer, fører til, at det biologiske kvalitetselement »fiskefauna« heller ikke skal klassificeres i en »god tilstand« eller en »moderat tilstand«?</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	21.03.24
C-714/22	<p>Profi Credit Bulgaria <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 3, litra g), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at gebyrer for accessoriske tjenesteydelser, som er aftalt i tillæg til en forbrugerkreditaftale, såsom gebyrer for muligheden for udsættelse og nedsættelse af rater, udgør en del af de årlige omkostninger i procent for kreditten?</p> <p>2. Skal artikel 10, stk. 2, litra g), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at det skal lægges til grund, at den forkerte oplysning af de årlige omkostninger i procent i en kreditaftale mellem en erhvervsdrivende og en forbruger som låntager udgør en manglende oplysning af de årlige omkostninger i procent i kreditaftalen, og at den nationale domstol skal anvende de retsvirkninger, der i national ret er fastsat for manglende oplysning af de årlige omkostninger i procent?</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	21.03.24

	<p>3. Skal artikel [23] i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at en sanktion i national ret i form af forbruger-kreditaftalens ugyldighed, hvorefter kun det ydede kreditbeløb skal betales tilbage, er forholdsmæssig, hvis de årlige omkostninger i procent ikke er præcist angivet i forbrugerkreditaftalen?</p> <p>4. Skal artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 93/13/EØF fortolkes således, at det skal lægges til grund, at gebyrerne for en pakke af accessoriske tjenesteydelser, som er fastsat i en særskilt tillægsaftale til forbrugerkreditaftalen som hovedaftale, udgør en del af aftalens hovedgenstand og derfor ikke kan være genstand for en prøvelse af vildledning?</p> <p>5. Skal artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF sammenholdt med nr. 1), litra o), i bilaget til direktivet fortolkes således, at et vilkår i en aftale om accessoriske tjenesteydelser til en forbrugerkredit er vildledende, hvis forbrugeren heri gives en abstrakt mulighed for at udsætte og ændre sine betalinger og også skylder gebyrer for dette, selv om han ikke benytter denne mulighed?</p> <p>6. Skal artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13 samt effektivitetsprincippet fortolkes således, at de er til hinder for en regel, hvorefter det er muligt at pålægge forbrugeren at betale en del af sagsomkostningerne i følgende tilfælde: 1) hvis påstanden om, at det fastslås, at beløb ikke skyldes som følge af, at det fastslås, at et vilkår er urimeligt, delvis tages til følge [...]; 2) hvis det praktisk umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for forbrugeren at gøre sine rettigheder gældende i forbindelse med opgørelsen af kravets størrelse og 3) i alle tilfælde, hvor der foreligger et urimeligt vilkår, herunder i de tilfælde, hvor det urimelige vilkår hverken helt eller delvis har direkte indflydelse på størrelsen af kreditgiverens krav, eller vilkåret ikke har direkte sammenhæng med sagens genstand?</p>				
C-727/22	<p>Friends of the Irish Environment <u>Spørgsmål:</u> 1) Skal SMV-direktivets artikel 2, litra a), sammenholdt med direktivets artikel 3, stk. 2, litra a), fortolkes således, at en foranstaltning, der er truffet af forvaltningen i en medlemsstat, af andre grunde end som følge af en lovgivningsmæssig eller administrativ forpligtelse, og ikke med hjemmel i en administrativ eller lovgivningsmæssig foranstaltning, kan være en plan eller et program, som er omfattet af direktivet, såfremt planen eller programmet fastlægger rammerne for tilladelse og afslag på gennemførelsen af visse projekter og følgelig opfylder kriteriet i direktivets artikel 3, stk. 2? 2 a) Skal SMV-direktivets artikel 3, stk. 1, sammenholdt med direktivets artikel 3, stk. 8 og 9, fortolkes således, at en plan eller et program, der fastsætter specifikke, om end de er beskrevet som »vejledende«, regler for tildelingen af midler med henblik på gennemførelsen af visse infrastrukturprojekter for at støtte den fysiske udviklingsstrategi i en anden plan, der selv udgør grundlaget for en fremtidig fysisk anlægsstrategi, i sig selv kunne være en plan eller et program som omhandlet i SMV-direktivets?</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	21.03.24

	<p>2 b) Såfremt det andet spørgsmål, litra a), skal besvares bekræftende, betyder den omstændighed, at en plan, der har som formål at tildele midler, da, at den skal behandles som en budgetplan som omhandlet i direktivets artikel 3, stk. 8?</p> <p>3 a) Skal SMV-direktivets artikel 5, sammenholdt med bilag I til samme direktiv, fortolkes således, at der, såfremt det er et krav, at der foretages en miljøvurdering i henhold til dette direktivs artikel 3, stk. 1, i den miljørapport, der er fastlagt deri, så snart der er identificeret rimelige alternativer til en foretrukne mulighed, skal foretages en vurdering af den foretrukne mulighed og de rimelige alternativer på et sammenligneligt grundlag?</p> <p>3 b) Såfremt det tredje spørgsmål, litra a), skal besvares bekræftende, er kravet i direktivet da opfyldt, såfremt de rimelige alternativer vurderes på et sammenligneligt grundlag forud for valget af den foretrukne mulighed, og at der først derefter foretages en vurdering af udkastet til planen eller programmet, og en mere fuldstændig SMV-vurdering da alene foretages for så vidt den foretrukne mulighed?</p>				
C-793/22	<p>Biohemp Concept <u>Spørgsmål:</u> Skal forordning nr. 1307/2013 og nr. 1308/2013 samt artikel 35 TEUF, 36 TEUF og 38 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, for så vidt som den forbyder dyrkning af hamp (Cannabis sativa) i hydroponiske systemer i dertil indrettede lukkede miljøer?</p>	Lægemiddelstyrelsen	O-sag	GA	21.03.24
C-7/23	<p>Marvesa Rotterdam <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal del I i bilaget til beslutning 2002/994/EF om beskyttelsesforanstaltninger over for animalske produkter importeret fra Kina i den ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1068 om ændring af beslutning 2002/994/EF om beskyttelsesforanstaltninger over for animalske produkter importeret fra Kina ændrede affattelse fortolkes således, at begrebet »fiskevarer« omfatter såvel produkter til konsum som produkter til foderbrug, og at fiskeolie til dyrefoder dermed kan betragtes som en »fiskevare« som omhandlet i det nævnte bilag? 2. Såfremt det første spørgsmål skal besvares benægtende, udgør del I i bilaget til beslutning 2002/994/EF om beskyttelsesforanstaltninger over for animalske produkter importeret fra Kina i den ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1068 om ændring af beslutning 2002/994/EF om beskyttelsesforanstaltninger over for animalske produkter importeret fra Kina ændrede affattelse da en tilsidesættelse af artikel 22, stk. 1, i Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandprodukter, der føres ind i Fællesskabet, evt. sammenholdt med artikel 1 i protokol (nr. 2) til TEUF om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, derved at fiskevarer til konsum med oprindelse i Kina er undtaget fra importforbuddet i henhold til</p>	Fødevarestyrelsen	O-sag	Dom	21.03.24

	artikel 2 i den nævnte beslutning 2002/994/EF, hvorimod fiskevarer til foderbrug med oprindelse i Kina er omfattet af det nævnte importforbud?				
C-10/23	<p>Remia Com Impex <u>Spørgsmål:</u> 1) Skal forordning (EF) nr. 853/2004 samlet set, og navnlig bestemmelserne i artikel 1, stk. 3-5, fortolkes således, at frysehuse, der foretager detailsalg til andre detailvirksomheder, men ikke til den endelige forbruger, skal være autoriserede i henhold til denne forordning, når den berørte aktivitet ikke er omfattet af undtagelserne i artikel 1, stk. 5, litra b)? 2) Skal den nævnte forordning og EU-retten generelt fortolkes således, at de nationale myndigheder med kompetence til at sikre iværksættelsen af den politik, der udgør det formål, som skal forfølges gennem lovgivningen, og til at sikre, at de berørte økonomiske aktører opfylder de dertil relaterede forpligtelser, har pligt til at fortolke kravet vedrørende en marginal, lokal og begrænset aktivitet i den samme forordnings artikel 1, stk. 5, litra b), nr. ii), i lyset af 13. betragtning hertil, eller kan de fravige denne fortolkning ved brug af egne begrebsdefinitioner? 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal definitionerne i en national retsakt til gennemførelse af forordningen da overholde kernen i de respektive begreber, sådan som denne er beskrevet i 13. betragtning? 4) Henset til, at bestemmelserne i artikel 17 i Normele ata.ate Ordinului n. 111/2008 (regler vedlagt dekret nr. 111/2008) fastsætter, at detailsalg af animalske produkter også kan inkludere levering og salg af produkterne til andre detailvirksomheder på hele det rumænske område uden krav om autorisation med hensyn til dyrevelfærd, er EU-retten og navnlig forordning (EF) nr. 853/2004 da til hinder for en sådan bestemmelse og/eller en sådan administrativ praksis? 5) Kræver ækvivalensprincippet, at såfremt en administrativ myndigheds foranstaltning kan annulleres, fordi den ikke er forenelig med en national lov, kan denne administrative retsakt ligeledes annulleres, såfremt den ikke er forenelig med en relevant EU-forordning såsom forordning (EF) nr. 853/2004?</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	21.03.24
C-76/23	<p>Cobult <u>Spørgsmål:</u> I. Den Europæiske Unions Domstol forelægges i henhold til artikel 267, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, senest ændret ved artikel 2 i afgørelse 2012/419/EU af 11. juli 2012 (EUT L 204, s. 131), følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten til præjudiciel afgørelse: Skal artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (herefter »forordning (EF) nr. 261/2004) fortolkes således, at der allerede forelig-</p>	Transportministeriet	O-sag	Dom	21.03.24

	<p>ger en skriftlig billigelse fra passageren af, at købsprisen for billetten som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra a), første led, refunderes i form af en rejsekupon, når passageren på det transporterende luftfartsselskabs websted modtager en sådan rejsekupon og får den tilsendt pr. e-mail, idet en efterfølgende udbetaling af købsprisen for billetten i penge er udelukket, mens en refusion af købsprisen for billetten i penge kun er mulig, hvis der forinden tages kontakt til det transporterende luftfartsselskab?</p>				
--	---	--	--	--	--